

ماده 31 قانون روابط موجر و مستأجر سال 1356 |

ماده 2 - 2

ماده 2

ماده 2 - موارد زیر مشمول مقررات این قانون نمیباشد:

1- تصرف ناشی از معاملات با حق استرداد یا معاملات رهنی.

2- اراضی مزرعی محصور و غیرمحصور و توابع آنها و باغهایی که منظور اصلی از اجاره بهرهبرداری از محصول آنها باشد.

3- ساختمانها و محلهایی که به منظور سکونت عرفان به طور فصلی برای مدتی که از شش ماه تجاوز نکند اجاره داده می شود.

4- کلیه واحدهای مسکونی واقع در محدوده خدماتی شهرها و در شهرکها که گواهی خاتمه ساختنی آنها از تاریخ لازمالاجرا شدن قانون معاملات زمین مصوب سال 1354

1- کلیه احکامی که در این قانون در رابطه با محلهای مسکونی وضع گردیده با تصویب قانون روابط موجر و مستأجر مصوب 1362/2/13 نسخ شده ولی با توجه به این که موارد عملی عدیده ای وجود دارد که مشمول این قانون میباشد ضمن اعلام نسخ، نسبت به درج آنها در این مجموعه، مبادرت شده است.

2- به لایه قانونی و اگذاری و تخلیه اماکن و محلهای در فرودگاههای کشور مصوب 1358/6/27 و لایه قانونی راجع به مستثنی شدن شهرداری تهران در مورد واگذاری قسمتی از بارکها و مسادین و اموال عمومی اعم از عرصه و اعیان از شمول قانون ملک و مستأجر مصوب 1359/2/31 نیز مراجعه فایلگابری

www.Ekhtebare.com

صادر شده و می شود.

5 - خانه های سازمانی (1) و سایر محلهای مسکونی که از طرف وزارت خانه ها و مؤسسات دولتی وابسته به دولت یا اشخاص، اعم از حقیقی یا حقوقی به مناسبت شغل در اختیار و استفاده کارکنان آنها قرار می گیرد. در

این مورد رابطه متصرف با سازمان یا اشخاص متصرف تابع قوانین و مقررات مخصوص به خود یا قرارداد فیما بین می‌باشد. هرگاه متصرف خانه یا محل سازمانی که به موجب مقررات یا قرارداد مکلف به تخلیه محل سکونت باشد از تخلیه خودداری کند بر حسب مورد از طرف دادستان یا رئیس دادگاه بخش مستقل (2) به او اختار می‌شود که طرف یک ماه محل را تخلیه نماید در صورت امتناع به دستور همان مقام محل مزبور تخلیه شده و تحویل سازمان یا مؤسسه یا اشخاص متربوط داده می‌شود.

6 - واحدهای مسکونی که پس از اجرای این قانون به اجاره واجدار گردید.

فصل دوم

میزان اجاره‌ها و ترتیب پرداخت آن